

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۱/۱۴

پوهنمل مطیع الله روھیال

ترقیمه لیکنه

او

پښتو مخطوطات

یادونه:

د ترقیمه لیکنې په باب ما ځینې یادابښتونه له پخوا څخه اخیستي ول او نیت می وو چې په دې اړه د کومې مقالې سرېښته وکړم، زما دغه نیت هغه مهال نور هم قوي سو چې په دې اړه د دکتور عارف نوشاهي پر هغه مقاله پېښ سوم چې عنوان یې (ترقیمه نویسی نسخه های خطی) وو. خپل یادابښتونه او د ښاغلي نوشاهي مهمې یادونې می سره یو ځای کړې او د حاضرې مقالې بدنه ځنې جوړه سوه. (م. روھیال)

د ادبیاتو په پراخه ساحه کې متنپوهنه خپل ځای لري. متنپوهنه د ادبپوهنې د فرعي څانګې په توګه هغه پوهه ده چې ټول سروکار یې له متن، خطي نسخې او د متونو له څېړلو، ترتیبولو او چاپ ته آماده کولو سره دی. نو ویلای سو چې د نسخه پېژندنې اصطلاحات په لوی سر کې د متنپوهنې ترمینالوژي جوړوي. د دغې ترمینالوژي یا اصطلاحاتو یوه نومونه (اصطلاح) ترقیمه ده. په دې مقاله کې د ترقیمې په اړه پر لاندې موضوعاتو په لنډ ډول بحث کوو:

ترقیمه څه شي ته وايي؟

څو ډولونه لري؟

مهم اجزاء یې څه دي؟

د دغو سوالونو پر جوابولو سر بېره په دې لیکنه کې د ترقیمې موندلو منابع، د ترقیمه لیکنې ګټې او داسې نور ضمني موضوعات تر څېړنه لاندې نیسو، هیله ده د خطي آثارو د علاقمندانو او متنپوهنې د ساحې د څېړونکو په درد وخورې.

ترقیمه عربي کلمه ده، چې د (ترقیم) له مصدر څخه رامنځته سوې ده. په فرهنگونو کې د (ترقیم) کلمې ته د لیکلو، نوشته کولو او استنساخ مفاهیم لیکلي دي. د پارسي ژبې مشهور قاموس لیکوال حسن عمید په خپل فرهنگ کې د دغو معنواو تر څنګ یوه بله معنی په دې ډول پر اضافه کړې ده: «نقطه گذاري کلمات برای آسان تر خوانده شدن.» (فرهنگ فارسی عمید، آنلاين قاموس) خو د نسخه پېژندنې او نسخه لیکونکو په اصطلاح ترقیمه د څو کلمو داسې مجموعه ده چې د یوې خطي نسخې په آخر کې په لنډ ډول د یوه کتاب پای، نوم، د لیکوال/شاعر نوم، د کاتب نوم او ځای، د کتاب د لیکلو نېټه او داسې نور مهم موضوعات په لنډ ډول راپېژني.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

افغان متنپوه نجيب مايل هروي د ترقيمي په باب ليكي: «ترقيمه په لغت كې نوشته كولو، د ليك بڼايسته كولو او ټكي (نقطو) وركولو ته ويل كيږي او د نسخه ليكوالو او كاتبانو په اصطلاح د يوې نسخې له وروستي عبارت څخه مراد ده چې يو كاتب تر ثنا و صفت وروسته د متن د وخت، ځاى او خپل نامه يادونه پكښې كوي.» (مايل هروي، ۱۳۶۹، ۲۸۶)

اوس مهال د پارسي متونو ترنيوونكي او نسخه پېژندونكي د ترقيمي پر ځاى (انجامه) كلمه كاروي. خو ترقيمه هم د مناسبت او هم د شهرت له مخې ځنې مخكې ده. ترقيمه عربي كلمه ده خو د ډېرو نورو مفاهيمو غوندي د پارسي، پښتو او اردو نسخه پېژندونكو او نسخه ليكونكو له خوا استفاده كيږي او په هماغه مفهوم كارېږي كوم چې په عربي خطي اثارو كې مستعمل ده. پاكستاني متنپوه دكتور عارف نوشاهي يو ځاى ليكي: «څه موده وړاندي د هند د پنتي د خدابخش كتابتون له خوا د ترقيمو، مهرونو او ... په باب يوه غونډه وسوه. په دې غونډه كې هندي نسخه پېژندونكو د مختلفو اصطلاحاتو په باب خپل نظرونه شريك كړل. د كتاب د وروستۍ ليكنې په باب ځينې نور اصطلاحات لكه: (تام، تتمه، تمت، خاتمه، ختام، ختام الكتاب او ختام الكتابه) مطرح سول، په پاى كې پر (ترقيمه) د نظر اتفاق وسو.» (نوشاهي، ۱۳۸۷، ۸۱)

د ترقيمي ډولونه:

د خطي نسخو په آخر كې درې ډوله ترقيمي موجودي دي:

يکره ترقيمه:

په دغه ډول ترقيمه كې په لنډ ډول ليكل سوي وي: «تم»، «تمت»، «كتبه فلان» يا داسې نور لنډ كلمات. د دغو كلماتو په ليدلو سره څوك پوهېدلای سي چې ياد متن يا كتاب پر همدغه ځاى پاى ته رسېدلى دى. په دغه ډول ترقيمه كې د كتاب يا خطي نسخې د متن په باب نور اړين معلومات نه وي وركول سوي.

مشرحه ترقيمه:

په مشرحه ترقيمه كې د يکري ترقيمي پر عبارتو سربېره د يوې خطي نسخې په باب نسبتاً هراړخيز معلومات وړاندي سوي وي. د كتاب د نامه تر څنگ د هغه د كاتب نوم هم ليكل سوي وي. د كتابت د ځاى تر څنگ ئې د نسخې د استنساخ نېټه هم درج كړې وي. د مشرحي ترقيمي ټول معلومات د نسخه پېژندونكو سره د يوه متن په پېژندنه كې ډېره مرسته كوي.

غبرگه ترقيمه:

ځينې وخت يوه خطي نسخه د هغې د ليكوال، مؤلف يا شاعر له خوا يا هم كوم بل كاتب له خوا استنساخ سوي وي، په آخر كې ئې ترقيمه ورته ليكلې وي. كله چې كوم بل كاتب له دغې نسخې څخه بله نسخه نقلوي، د لومړۍ نسخې تر ترقيمي وروسته خپله ترقيمه وراضافه كوي او په دې توگه يوه خطي نسخه غبرگي ترقيمي ولري. په پښتو خطي اثارو كې دغه ډول ترقيمي سته، تر ټولو مشهوره ئې د پټي خزاني د موجودي خطي نسخې ترقيمه ده. (۱)

د ترقيمي اجزاء:

دكتور عارف نوشاهي د ترقيمي په باب ليكي: «يوه نسبتاً ښه ترقيمه هغه ده چې د كاتب نوم، د كتابت نېټه او ځاى پكښې ليكل سوي وي.» (نوشاهي، ۱۳۸۷، ۸۱)

(۱) د ترقيمو د ډولونو په باب دكتور عارف نوشاهي د عليگره پوهنتون د استاد دكتور انصارالله په حواله د (ترقيمه مفرد، ترقيمه مركب او ترقيمه دوگانه) اصطلاحات ليكلي دي. خو ما د دغو اصطلاحاتو مفاهيمو ته په كتلو سره د (يکره ترقيمه، مشرحه ترقيمه او غبرگه ترقيمه) نوموني وليكلي (م. روهيال).

پر پورتنیو معلوماتو سربېره بڼه او اصولي ترقیمة ځیني نوري برخي هم لري چي دلته هره برخه په جلا جلا توگه توضیح کوو:

۱. د متن د پای اعلان:

د یوې نسخې کاتب باید د خپل متن په آخر کي داسي کلمي يا د کلماتو مجموعه راوړي چي له هغې/ هغو څخه دا معلومه سي چي حاضر متن پای ته ورسېد. په دغسي کلماتو کي عربي (تم) يا (تمت) کلمي راځي، کله کله د عربي کلمي تر څنگ پارسي عبارات هم راغلي وي. له دغه اعلان څخه د یوې خطي نسخې لوستونکی پوهېدلای سي چي متن پر دغه ځای پای ته رسېدلی دی.

۲. د اثر او مؤلف/ ليکوال/ شاعر نوم:

د متن د پای تر تعین وروسته د اثر او د هغه د مؤلف/ ليکوال/ شاعر نوم ليکل کيږي. د نسخې کاتب کله کله د مؤلف، ليکوال او شاعر له نامه سره ځیني توصیفي عبارات هم راوړي، خو کله کله فقط د هغوی د نامه په یادولو سره بسنه کوي.

۳. د کاتب نوم:

د ترقیمي په اجزاوو کي دریم جزء د کاتب نوم ليکل دي. ډېر کله کاتب د خپل نامه په ليکلو سره د شکسته نفسی اظهار کوي او ځانته دعا کوي. مثلاً (ابن فقير پرتقصير، حقير فقير، احقر الناس او داسي نور عبارات) خو ځیني کاتبان اضافه معلومات هم د خپل نامه سره ليکي. مثلاً د پلار او نيکه نوم ليکي، خپله قبيله، کسب، ځای ځایگی او که د کومي تصوفي طریقي پیرو وي د خپل پير او طریقي یادونه هم کوي. دغه ډول معلومات د نسخه پېژندونکو سره د خطي اثر د پېژندنې په باب ډېره مرسته کوي.

۴. د کتابت نېټه:

د ترقیمي تر ټولو مهم جزء د یوه اثر د کتابت نېټه ثبتول دي. که چیري کوم کاتب خپل نوم ليکلی نه وي، مگر د کتابت نېټه ئې ليکلي وي دغه نېټه زموږ سره د خطي اثر په بڼه ترا پېژندلو کي مرسته کوي. د یوې خطي نسخې د کتابت په نېټه ليکلو کي څو موارد ډېر مهم دي، په دې ډول: ۱/ وخت، ۲/ ورځ، ۳/ میاشت، ۴/ کال (د مروج تقويم پر اساس)، ۵/ د وخت د واکمن د جلوس کال، ۶/ تاریخي ماده یا قطعه.

په ترقیمو کي اکثر وخت نېټه په حروفو ليکل سوي وي کله کله په اعدادو، خو داسي ترقیمي هم لیدل سوي دي چي له دواړو (حروفو او اعدادو) څخه استفاده پکښي سوي وي. په ترقیمة کي د نېټه ليکلو په باب د دکتور عارف نوشاهي ځیني توضیحات رانقلول بي گټي نه دي، هغه یو ځای ليکي: «... کومي نېټې چي په عدد سره ليکل سوي وي د فهرست ليکوالو او مطالعه کوونکو له پاره دوه ډوله سرگردانی پېښوي، یو: د صفر نه ليکل، دوهم: په سرچپه ډول د عددونو ليکل. مثلاً که کاتب د نسخې ليکلو نېټه ۱۸۲ ليکلي وي، د خطي نسخو فهرست کوونکی نورو قرانیو ته په کتو یاده نېټه ۱۰۸۲ ثبتوي...» (نوشاهي، ۱۳۸۷، ۸۲) «... د دهلي پوهنتون استاد دکتور شريف حسين قاسمي په سالار جنگ موزیم کي د اخبارالاکهار یوه خطي نسخه لیدلې چي د کتابت نېټه ئې ۸۰۱۰ ليکل سوي ده. دا چي د یاد اثر مؤلف شيخ عبدالحق محدث دهلوي په ۱۰۵۲ هـ کي وفات سوي، نوموړي محقق ته سرگردانی پېښه سوي وه چي دا نېټه څه ډول ولولي؟ لومړی ئې ۱۰۸ وبلله خو نتیجه ئې ور نه کړه، وروسته ئې ۸۱۰ وبلله او داسي نتیجه ئې ځني واخيسته چي دا نېټه ممکن د مؤلف عصر ته نژدې وي، خو بیا ئې هم مرسته وغوښته. معلومه خبره ده چي دا نېټه باید ۱۰۸۰ وویل سي، دغه ډول لوستل ئې هر ډول ستونزه هواروي...» (نوشاهي، ۱۳۸۷، ۸۲)

۵. د کتابت ځای:

اکثر کاتبان د ترقیمو په ليکلو کي خپله پته هم ليکي. د کتابت ځای کله یو محل، کلی یا یو ښار وي، خو کله کله کاتب خپله دقیقه پته ليکي، مثلاً په پلانکی کوڅه، سیمه او محل کي مي دا کتاب وکيښ. که کاتب د یوې نسخې د کتابت پر مهال له اصلي وطن څخه کوم بل ځای کوچ کړی وي اصلي او فرعي دواړه ځایونه ښيي. د کتابت د ځای ضبط په ترقیمة کي ځکه ډېر مهم دی چي زموږ سره د جغرافیایي موقعیتونو په پېژندنه کي مرسته کوي.

۶. د نسخې ملکیت:

د ترقیمې په اجزاوو کې یو جزء دا دی چې کاتب د نسخې ملکیت ویني. مثلاً کله کله داسې پېښېږي چې یو کاتب د بل چا په فرمایش کومه نسخه استنساخ کړي. دغه ډول فرمایش کله کله د دوستۍ پر اساس وي، خو داسې هم کېږي چې د مزدورۍ او مزد له پاره کومه نسخه کتابت کړي. په دواړو حالاتو کې ترقیمه کښونکۍ د یادي نسخې ملکیت د فرمایش ورکونکي یا د نسخې د مالک ملکیت ثبتوي. دغه ډول ملکیت ثبتول څو گټې لري، یو: د نسخې اصلي مالک مور ته رابښي، دوه: په سیمه کې د خطي آثارو د ټولونکو او جمع کونکو په فرهنگي فعالیت او علاقه مو خبروي. درې: د خطي ذخیرو او کتابتونونو په باب معلومات راکوي.

۷. د منقول عنده نسخې معلومات وړاندې کول:

د پښتو په فرهنگي حوزو کې ځینې پښتو نسخې له نورو نسخو څخه نقل سوي او استنساخ سوي وي، دوه نقلونکۍ د لومړۍ نسخې ترقیمه لومړۍ راوړي، تر هغه وروسته خپلې کتابت سوي نسخې ته نوې ترقیمه اضافه کوي. د منقول عنده نسخې دغه ډول ترقیمه نقلول د دوهمې نسخې اعتبار لا زیاتوي. زموږ په لاس کې چې د پټې خزاني کومه نسخه موجوده ده، د دغې نسخې په آخر کې درې ترقیمې رانقل سوي دي، لومړۍ ترقیمه د محمد هوتک په قلم په دې ډول لیکل سوي ده: «تمت الكتاب بعون الملك الوهاب، اللهم اغفر وارحم لکاتبه و قاریه، و من له حق علينا والصلوة والسلام علی رسوله محمد، و علی آله و اصحابه اجمعین».

کتاب تمام سو، په ورځ د جمعي (۲۴) د شوال المکرم سنه (۱۱۴۲) هجري په قندهار کې او مؤلف محمد هوتک هم فارغ البال سو الحمدالله حمداً کثیراً.» (هوتک، ۱۳۳۹، ۲۰۲)

کله چې له دې نسخې څخه بل کاتب دوهمه نسخه استنساخ کړه، د مؤلف تر ترقیمې وروسته ئې خپله ترقیمه داسې ولیکله: «بتاریخ دهم ماه ربیع الاول سنه یکهزار و دو صد و شصت و پنج هجری گذشته بود از هجرت رسول خدا صلی الله علیه وسلم بدستخط حقیر فقیر کثیرالتقصیر نورمحمد خروتي برای عالیجاه رفعت جایگاه سردار عالی تبار سردار مهردل خان قلمی گردید».

هر که خواند دعا طمع دارم زانکه من بنده گنه کارم»

د نورمحمد خروتي له قلمي نسخې څخه عباس کاسي په ۱۳۰۳ق کال دریمه نسخه نقل کړه، زموږ سره د پټې خزاني همدغه نسخه موجوده ده، یادي نسخې ته ئې خپله ترقیمه په دې ډول وراضافه کړه: «این کتاب را احقر الناس محمدعباس قوم کاسی در شهر کویته بلوچستان خاص از برای عالیجاه تجارت نشان حاجی محمداکبر قوم هوتکی قلمی کرد، سنه ۱۳۰۳ هجری باستعجال تمام قلمی شد.»

د یوې قلمي نسخې دغه ډول څو ترقیمې نه یوازې دا چې د یادي نسخې اعتبار زیاتوي، بلکې د کاتب امانتداري او دقت هم مور ته رابښي، د دې تر څنګ د فرمایش ورکونکو او کتابانو په معرفي کولو کې لویه همکاري راسره کوي.

۸. د منقول عنده نسخې کیفیت معلومول:

ځینې وارد او تکرره کاتبان د ترقیمې کښلو پر مهال د منقول عنده نسخې کیفیت هم لیکي، مثلاً: یاده نسخه مي له پلانکۍ نسخې څخه چې پلانکۍ کاتب لیکلي وه رانقل کړه، نسخه ډېره زړه وه، په تکلیف مي وویلاي سوه، ډېر ځایونه ئې وینه وو خورلي یا اوبو و هلي ول. د منقول عنده نسخې دغه ډول کیفیت بیانول له نسخه ویونکو سره دا مرسته کوي که په متن کې کوم ایراد یا نیوکه پیدا سي ممکن د منقول عنده نسخې ویل سي او دوهم کاتب له ایراد څخه وژغورل سي.

پورتنۍ اته برخې د یوې بشپړې ترقیمې له پاره مهمې دي، باید یادونه وکړم چې زموږ د خطي آثارو ډېرې ترقیمې له دغو برخو څخه ځینې لري او ځینې نه، دغه حالت نو دا معنی نه لري چې نوموړې ترقیمې ناسمي دي او یا د یوې نسخې د پېژندنې له بهیر سره همکاري نه دي. د یوه خطي اثر هر ډول ترقیمه د هماغه اثر په پېژندنه کې مرستندوی حیثیت لري او د نسخه پېژندنو او مطالعه کونکو سره مرسته کوي. خو کوم اثر چې د ترقیمه کښني پورتنۍ ټولې

برخي په خپل ځان كې ولري نو ويلای سو چې دغسي ترقيمه له هره اړخه بشپړه او نسخه پېژندونكي او فهرست جوړوونكي له ډېرو سرگردانيو څخه ژغوري.

تر پورته توضيحي خبرو وروسته به د ترقيمي په باب ځيني عمومي بيانونه وليكم:

مورن په خطي آثارو كې داسي كتابونه هم لرو چې څو ټوكه وي، د دغو څو ټوكيزو كتابونو د هر ټوك په پاى كې كاتب لنډه ترقيمه ليكي، خو بشپړه او له هري خوا مكمله ترقيمه د ياد كتاب په آخر ټوك كې ليكي.

د ترقيمو پورته ډول منثور وو، مورن ځيني داسي آثار لرو چې ترقيمي ئې په نظم ليكل سوي وي. هغه كاتبان او نسخه ليكونكي چې شعري طبع ولري هغوى په ځينو نسخو كې خپله ترقيمه په منظوم ډول ثبتوي، يا د ترقيمي يوه برخه په نظم ليكي. څو ورځي مخكې ما د مرحوم سيد محسن كندهاري (مزارات) نومې رساله له دوو قلمي نسخو څخه برابره او چاپ كړه. د دغې رسالې دوهمه نسخه ارواښاد عبدالاحد اخنذزاده غريبيك استنساخ كړې وه. دا چې مرحوم غريبيك اخنذزاده يو عالم، هنرمند او شاعر شخص وو، د خپلې استنساخ سوي نسخې په آخر كې ئې منظومه ترقيمه اضافه كړې ده، ځيني بيتونه ئې دا دي:

د ذى القعد يوويشتم سو
او سنه ديارلس سوونه
مخصص په غريبيك يم
جواهر د ايمان غوارم
دا كتاب په خير تم سو
يوشپيته بالا كلونه
غريبيك د غمه ډك يم
د ابيسه څخه ژارم

ځيني خطي آثار ترقيمه نه لري د ترقيمي پر ځاى يو يادښت ورسره مل وي، دا يادښت ممكن د كتاب پر لومړۍ صفحه د كوم بل چا له خوا ليكل سوي وي، دغه ډول يادښتونه زموږ سره د يوې خطي نسخې په پېژندلو كې مرسته كوي. په دې شرط چې د دغه ډول يادښتونو ليكوال د خطي آثارو پېژندونكى وي، د بېلابېلو كاتبانو ليكلي نسخې ئې تر نظر تېري سوي وي او د هغوى له خطونو سره پوره بلديت ولري. كله كله داسي هم پېښيري چې يوه نسخه د يادښت كېتونكي موروثي مال او د هغوى په خاندان پوري تړلى ملكيت وي.

د ترقيمي ليكلو ژبه معلومه نه وي، د اكثر پښتو خطي آثارو ترقيمي په عربي يا پارسي ليكل سوي دي، يا هم داسي سوي وي چې د ترقيمي يوه برخه ئې عربي وي بله پارسي، خو داسي نسخې هم لرو چې ترقيمه ئې په پښتو ژبه ليكل سوي وي. د ترقيمي دغه ډول ليكنه په پارسي او اردو آثارو كې هم مروج ده. د ډېرو پارسي كتابونو ترقيمي په عربي ليكل سوي وي يا برعكس. د دكتور عارف نوشاهي په قول د اردو اكثرو آثارو ترقيمي په پارسي ليكل سوي دي. په نورو ژبو د ترقيمو ليكل زما په خيال د هماغه وخت له رواجي اثراتو څخه بې اغېزې نه دي يا هم په يادو سيمو كې د يادو ژبو فرهنگي غلبه او تاثير ځني معلوميري.

د ترقيمه كېنلو گټې:

دكتور عارف نوشاهي د ترقيمو د گټو او فايډو په باب په زړه پوري بحث كړى دئ، زه به د ده د بحث عمده برخي دلته وژباړم: «كله كله له داسي نسخو سره مخامخ كيږو چې د سر پاني ئې لوبدلي او ضايع سوي وي، دا چې د يوې نسخې نوم او د هغې د ليكوال او شاعر نوم د نسخې په سر كې راځي نو فهرست ليكوال او له دغسي نسخې سره سروكار لرونكى كس له سرگرداني سره مخامخ كيږي، كه چيري د دغې خطي نسخې پاى بشپړ وي او كاتب په ترقيمه كې يوازي خپل نوم ذكر كړى وي، دغه يادونه ممكن د كتاب په پېژندنه كې بې گټې نه وي. كله كله داسي هم پېښيري چې يو كاتب د منقول عنده نسخې ترقيمه نقلي خو خپله ترقيمه نه پر اضافه كوي. دغه حالت ممكن فهرست ليكوال او تاريخ ليكوال له ستونزو سره مخ كړي، ځكه هغوى د نسخې نورو قرائنو ته متوجه كيږي چې نسخه د دولسمې پېړۍ معلوميري، خو په ترقيمه كې راغلى تاريخ په اوومه پېړۍ اړه لري او دا دواړي نېټې سر نه سره خوري. په دغسي حالاتو كې مور ته معلوميري چې په ترقيمه كې راغلى تاريخ د منقول عنده نسخې دئ او د دوهمې نسخې كاتب خپل تاريخ نه دئ ثبت كړى.

د ترقيمو کيندل مور ته د يوه کاتب د بېلابېلو نسخو پټه راکوي، او مور ته دا رابښي چې کوم کاتب د کومو کومو کتابونو نسخې استنساخ کړي دي.» (نوشاهي، ۱۳۸۷، ۸۵)

د ترقيمو اصلي منبع خپله خطي نسخې دي، په دوهم قدم کې د خطي نسخو فهرستونه مور ته د بېلابېلو اثارو ترقيمي په لاس راکوي. په نړۍ کې د عربي او پارسي اثارو د ترقيمو فهرستونه هم خپاره سوي دي، خو دغه فهرستونه ډېره اختصاصي بڼه لري او د مشخصو کسانو د استفادې له پاره تهيې سوي دي يا هم د يوې کتابخاني د خطي څانگې مسئولينو د هماغې څانگې د ليدونکو او کتونکو د آسانتيا له پاره په ابتدايي شکل خپاره کړي وي.

د خطي اثارو ترقيمي په ډېر دقت کتل بويه، د ترقيمي په ليکلو کې هم له جعل څخه کار اخيستل کيږي، هغه په دې معني چې يو اثر ډېر زور نه وي خو يو ماهر کاتب د اثر خط او د کاغذ او سپاهي نوعيت ته په مشابه ډول هماغسې ترقيمه او زړه نېټه پر ليکي، له دې کار څخه مراد دا دی چې د دغه اثر مادي اړخ ته گټه ورسپري.

ماخذونه:

مايل هروي، نجيب، (۱۳۶۹ل)، تاريخ نسخه پردازي و تصحيح انتقادي نسخه های خطي، بنياد پژوهشهای اسلامي آستان قدس: مشهد.

نوشاهي، عارف، (۱۳۸۷ل)، ترقيمه نويسي نسخه های خطي، (مجله کتاب ماه)، تهران.

هوټک، محمد، (۱۳۳۹ل)، پټه خزانه، د معارف وزارت: تهران.